

Gdańsk, 25 kwietnia 2024 r.

Dr hab. Diana Trzcińska, Prof. UG
Katedra Prawa Gospodarczego
Publicznego i Ochrony Środowiska
Uniwersytet Gdański

Recenzja

rozprawy doktorskiej mgr Krzysztofa Smolińskiego pt. **„Prawne aspekty planowania, lokalizacji, budowy i eksploatacji stacji bazowej telefonii komórkowej”** przygotowanej na Uniwersytecie – Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej w Warszawie pod kierunkiem naukowym dra hab. Pawła Daniela, prof. Uniwersytetu SWPS oraz dra Jana Szumy.

W wykonaniu uchwały Rady Naukowej Instytutu Prawa Uniwersytetu SWPS w Warszawie przedkładam recenzję rozprawy doktorskiej pt. **„Prawne aspekty planowania, lokalizacji, budowy i eksploatacji stacji bazowej telefonii komórkowej”** z pozytywną oceną i z wnioskiem o podjęcie dalszych czynności w przewodzie doktorskim, w tym dopuszczenie doktoranta do publicznej obrony.

W uzasadnieniu sformułowanej powyżej oceny oraz wynikających z niej wniosków, przedstawiam szczegółowe uwagi dotyczące recenzowanej rozprawy, w odniesieniu do przesłanek, jakie winna ona spełniać, a wynikających z art. 187 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 742 ze zm.), a więc:

I. w zakresie oceny, czy rozprawa doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego (...) należy odnieść się w szczególności do wyboru tematu, określonych celów badawczych pracy i oceny ich osiągnięcia, również z perspektywy przyjętych metod badań naukowych i ich adekwatności do podjętego problemu.

Problematyka realizacji procesu budowlanego z perspektywy wymogów prawnych temu towarzyszących od zawsze cieszyła się zainteresowaniem wśród naukowców, reprezentujących różne dziedziny i dyscypliny nauki. Jej znaczenie i doniosłość jest dostrzegana nie tylko w dziedzinie nauk społecznych, w tym w naukach prawnych, ale także w naukach ścisłych, bowiem proces inwestycyjny z istoty rzeczy ma charakter multidyscyplinarny.

W ujęciu zaproponowanym przez Doktoranta problem realizacji procesu inwestycyjnego został ograniczony – po pierwsze - do konkretnego rodzaju inwestycji (stacja bazowa telefonii komórkowej), po drugie - do jego uwarunkowań prawnych, przy czym - został on podzielony na etapy inwestycyjne: planowania, lokalizacji, budowy i eksploatacji stacji bazowej telefonii komórkowej. W takim kształcie problematyka ta dotychczas nie doczekała się jednolitego i kompleksowego opracowania naukowego. Nie była zatem przedmiotem rozważań na gruncie nauk prawnych. W tym zakresie podjęty problem badawczy nosi cechy oryginalności.

Autor dysertacji we Wstępie pracy (przypis nr 1) sam dokonuje kwerendy literatury poświęconej problematyce stacji bazowych telefonii komórkowych, dochodząc do wniosku, że brak jest kompleksowej analizy prawnych uwarunkowań przebiegu procesu inwestycyjnego dotyczącego stacji bazowych telefonii komórkowej. Wskazana przez niego lista pozycji naukowych stanowi zarówno literaturę prawniczą, jak i branżową i faktycznie dotyczy tylko pewnych aspektów tytułowej problematyki. Można ten wykaz uzupełnić o monograficzne pozycje poświęcone prawnym aspektom procesu inwestycyjnego *in genere* (np. „Meritum Inwestycje budowlane” pod red. naukową T. Filipowicz, A. Plucińska – Filipowicz, M. Wierzbowski, Warszawa 2023; F. Elżanowski, K. A. Wąsowski, M. Cherka, „Prawne aspekty procesu inwestycyjnego”, Warszawa 200; „Inwestycje budowlane w praktyce” pod red. P. Jarzyński, Warszawa 2022; W. Szwajdler, T. Bąkowski, Proces inwestycyjno - budowlany Zagadnienia administracyjno - prawne, Warszawa 2016), co jednak nie przeczy ostatecznej konkluzji, że wybór tematu jest trafny i dotyczy problematyki istotnej z punktu widzenia obrotu gospodarczego i potrzeb społecznych, która wcześniej nie doczekała się ujęcia w ramach monografii, poświęconej kompleksowemu rozwiązaniu w sposób naukowy kwestii prawnych aspektów planowania, budowy i eksploatacji stacji bazowej telefonii komórkowej.

Cel rozprawy został określony przez Doktoranta jako „dokonanie kompleksowej analizy prawnych uwarunkowań przebiegu procesu inwestycyjnego

polegającego na realizacji stacji bazowej telefonii komórkowej”. Przy założeniu Autora, że problematyka ta jest możliwa do wyodrębnienia jako samodzielne zagadnienie badawcze, mogące zostać ujęte w formie wyczerpującego opracowania monograficznego, w ramach tego głównego celu postawiono hipotezę badawczą, podlegającą weryfikacji w toku badań: „czy proces inwestycyjny jest w Polsce optymalnie zorganizowany z uwagi na dobro społeczności lokalnych, czy jest przyjazny dla inwestora oraz czy sprost wyzwaniom związanym z postępem technologicznym?”.

Główny problem badawczy został przez Autora przedstawiony z perspektywy wyodrębnionych etapów realizacji tytułowego zamierzenia inwestycyjnego, którym poświęcone zostały kolejne rozdziały dysertacji. W realizacji tych celów Autor posługuje się metodami badawczymi, przedstawionymi we Wstępie, tj. metodą dogmatyczną, w przeważającej mierze analitycznoprawną oraz formalno-dogmatyczną. Z ich wykorzystaniem Autor dokonuje opisu i oceny przepisów prawnych, regulujących poszczególne aspekty i etapy procesu inwestycyjnego dotyczącego stacji bazowych telefonii komórkowej. Odwołuje się także do badań funkcjonalnych, których celem jest przedstawienie określonych zagadnień (np. dotyczących technologii stosowanej w telefonii komórkowej) z perspektywy sfery faktów. W ograniczonym zakresie wykorzystana jest również metoda prawnoporównawcza, znajdująca zastosowanie do adekwatnych przepisów prawa krajowego, europejskiego oraz międzynarodowego.

Zastosowane w pracy metody badań nie budzą zastrzeżeń, gdyż są charakterystyczne dla badań w sferze nauk prawnych. Autor sprawnie się nimi posługuje, co jest niezbędne przy obszernym materiale normatywnym, który w ramach badań musiał poddać wnikliwej analizie. Zakreślone cele badawcze zostały – przy wykorzystaniu wyżej opisanych metod badań - przez Doktoranta zrealizowane, co wynika z kolejnych rozdziałów rozprawy doktorskiej, a hipotezy i problemy badawcze poddane weryfikacji, jak zadeklarował Autor.

W konsekwencji, identyfikacja celów i problemów badawczych oraz stopień ich rozpoznania zasadniczo zostały osiągnięte, co prowadzi do wniosku, że przedłożona mi rozprawa doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego.

II. w zakresie oceny, czy rozprawa doktorska prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora w dyscyplinie - nauki prawne oraz

czy rozprawa doktorska wykazuje umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej przez osobę ubiegającą się o nadanie stopnia doktora:

Jak już to wskazano powyżej, problematyka uwarunkowań prawnych procesu inwestycyjnego jest atrakcyjna pod względem badawczym. Łączy bowiem interesujące aspekty biznesu, a więc perspektywy przedsiębiorców i prowadzonej przez nich działalności gospodarczej (w ramach swobody przedsiębiorczości) z aspektami publicznoprawnymi, związanymi z realizacją określonych zadań przez państwo, a w tym – z ustanawianiem wymogów (obowiązków prawnych) kierowanych wobec przedsiębiorców ze względu na bezpieczeństwo obrotu i interes publiczny. W wybranej przez Doktoranta problematyce ogniskują się zatem głównie problemy prawa publicznego, ale ze sfery różnych gałęzi i dziedzin tego prawa, a więc: prawa administracyjnego, publicznego prawa gospodarczego, prawa ochrony środowiska, prawa planowania i zagospodarowania przestrzennego, prawa budowlanego, gospodarowania nieruchomościami, prawa telekomunikacyjnego, ale też prawa europejskiego i międzynarodowego. Tak szeroko zakreślony obszar badawczy stwarza zatem niewątpliwie wyzwanie dla osoby, której zamiarem jest kompleksowe opisanie określonej rzeczywistości, która wpisuje się w te wszystkie obszary nauki prawa, a więc dogmatyki prawa, ogólnych nauk o prawie i w pewnym, choć ograniczonym ramami tematycznymi zakresie, nauk historycznoprawnych. Analiza dysertacji prowadzi do wniosku, że jej Autor prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną w dyscyplinie nauki prawne, a jego dysertacja wykazuje umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Ocenę powyższą uzasadnia, poza samą treścią pracy, analiza takich istotnych elementów i aspektów przedłożonej mi dysertacji, jak jej struktura i systematyka, zakres i sposób wykorzystania literatury i orzecznictwa oraz język, styl i forma pracy.

1. Struktura i systematyka pracy

Przyjęty układ pracy jest przejrzysty i czytelny z perspektywy jej tytułu i nie budzi większych wątpliwości.

Praca podzielona została na pięć rozdziałów merytorycznych, przy czym każdy z nich poprzedzony jest Wprowadzeniem, a zwieńczony Podsumowaniem (jako odrębne podrozdziały). Zakończenie stanowi podsumowanie całej pracy doktorskiej.

Wstęp stanowi zwięzłe wyjaśnienie powodów podjęcia analizowanej problematyki oraz zaprezentowanie celów i tez badawczych, przedstawienie struktury rozprawy oraz metod badawczych, stanowiących podstawę analizy.

Rozdział pierwszy zatytułowany jest „Zagadnienia wstępne”. Poza zastrzeżeniami co do tytułu tego rozdziału oraz co do adekwatności rozważań z jego ostatniego podrozdziału (o czym mowa w uwagach szczegółowych) - treść rozdziału 1 nie budzi moich większych zastrzeżeń. Autor niewątpliwie w tym rozdziale chciał przedstawić i uporządkować kwestie pojęciowe i teoretyczne, istotne dla analizowanych kwestii, i w zasadniczej mierze cel ten osiągnął.

Drugi rozdział dysertacji jest zatytułowany „Uwarunkowania środowiskowe realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej”. Zawiera on prezentację tytułowej problematyki z perspektywy wymogów prawa ochrony środowiska, a więc dotyczącej środowiskowych uwarunkowań realizacji tytułowego przedsięwzięcia. Ta część rozważań jest bardzo udana i wskazuje, że Autora cechuje bardzo dobra znajomość przepisów prawnych, regulujących ww. problematykę, w tym także jej kontekst historyczny, który wymagał analizy zmian przepisów prawnych i ich skutków, a także diagnozę trafności tych zmian, dokonaną także przez pryzmat zmieniającego się i rozbieżnego orzecznictwa sądów administracyjnych. Ten rozdział jest bardzo dobrze osadzony w orzecznictwie sądów administracyjnych, obrazujących najistotniejsze problemy w praktyce stosowania omawianych przez Autora przepisów.

Rozdział trzeci rozprawy zawiera analizę zasad lokalizacji stacji bazowej telefonii komórkowej. Autor dokonuje w tym rozdziale systematyzacji instrumentów, za pomocą których taka lokalizacja zamierzenia inwestycyjnego w przestrzeni następuje (decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego, plan miejscowy), poddając je w kolejnych podrozdziałach analizie, uwzględniającej także określone aspekty procesowe tych instrumentów.

W rozdziale czwartym pt. „Stacja bazowa telefonii komórkowej jako obiekt budowlany” Autor dokonuje kwalifikacji tytułowej inwestycji i różnych jej postaci z perspektywy podstawowych pojęć z zakresu prawa budowlanego i adekwatnych do tego instrumentów reglamentacji. Tłem do tych rozważań jest zagadnienie wolności budowlanej.

W ostatnim, piątym rozdziale, pt. „Eksplatacja i kontrola następcza stacji bazowych telefonii komórkowej” w poszczególnych podrozdziałach omówiono różne

zdarzenia, które z perspektywy prawnej mają istotne znaczenie dla przedsiębiorcy, a następują po zakończeniu budowy, takie jak: zawiadomienie o zakończeniu budowy, zgłoszenie dotyczące emisji z instalacji, obowiązek dokonywania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych, czy kontrole dotrzymywania standardów ochrony środowiska. Autor analizuje ewolucję przepisów prawa ukierunkowanych na uproszczenie procesu eksploatacji tytułowych stacji bazowych, dochodząc do wniosku, że ustawodawca przeniósł ciężar weryfikacji sposobu realizacji tych obiektów z kontroli uprzedniej, związanej z weryfikacją założeń projektowych w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, na rzecz kontroli następnej. Rozważania te zawierają także analizę kompetencji przysługujących poszczególnym organom administracji w zakresie kontroli przedsiębiorców, w tym w szczególności – organów Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Pracę wieńczy „Zakończenie”.

Podział na rozdziały oraz ich kolejność nie budzą zasadniczych wątpliwości. W ramach poszczególnych rozdziałów nie budzi też większych zastrzeżeń przyjęta konstrukcja i kolejność analizowania poszczególnych elementów, składających się na tytułową problematykę badawczą, co oczywiście nie oznacza, że nie można tego było uczynić inaczej. Zamysłem Autora było, jak to zresztą zadeklarował we Wstępie, omówienie prawnych wymogów stawianych przez ustawodawcę inwestorom realizującym stacje bazowe telefonii komórkowych, na różnych etapach procesu inwestycyjnego, tj. na etapie planowania i projektowania, a następnie realizacji i eksploatacji. Ten zamysł w zakresie konstrukcji pracy broni się pewnym naturalnym (logicznym) porządkiem przebiegu procesu inwestycyjnego, choć nie jest oryginalny. Niemniej, docenić należy analityczny zmysł Autora, przejawiający się w porządkowaniu wywodów i ich podsumowywaniu, zarówno w odniesieniu do poszczególnych rozdziałów, jak i całej dysertacji.

4. Zakres i sposób wykorzystania literatury i orzecznictwa.

Praca została oparta przede wszystkim na bibliografii polskiej, choć nie tylko, wśród której dominują pozycje książkowe i artykułowe - w nieco budzącej niedosyt ilości około 100 pozycji (Autor nie ponumerował bibliografii, stąd liczba ta jest orientacyjna). Bibliografię uzupełnia – tym razem bogate - orzecznictwo sądów polskich, a także dokumenty o charakterze branżowym i popularnonaukowym. Dobór materiałów źródłowych nie budzi większych wątpliwości co do ich prawidłowości

i trafności, choć w mojej ocenie wymagałby uzupełnienia w warstwie teoretycznoprawnej. Nie mam też większych zastrzeżeń co do techniki formułowania przypisów.

5. Język, styl i forma pracy

Język i styl recenzowanej pracy jest dobry, a przy tym od strony redakcyjnej – dostrzegłam jedynie nieliczne literówki i błędy interpunkcyjne. Doktorant formułuje swoje poglądy w sposób jasny i zrozumiały, i co do zasady - zwięzły. Tok wyводу jest logiczny i przekonujący. Mimo, że nie zawsze podzielam stanowisko Autora w kwestiach szczegółowych (o czym niżej) nie sposób zdeprecjonować jego poglądy, bowiem towarzyszy im analiza i argumentacja.

III. Szczegółowe uwagi merytoryczne

Odnosząc się do *meritum* rozprawy, oczywiście tylko w pewnych, moim zdaniem interesujących aspektach, podkreślić pragnę, że generalnie oceniam ją pozytywnie, czemu dałam wyraz we wniosku sformułowanym we wstępie. Jedynie dla dyskursu naukowego, bowiem być może Autor zechce skorzystać z pewnych sugestii, wskażę na kilka kwestii polemicznych, czy też krytycznych:

1. W mojej ocenie, zaproponowany tytuł rozdziału 1 „Zagadnienia wstępne” nie jest prawidłowy, nie wskazuje bowiem na zakres przedmiotowy podejmowanych w nim zagadnień. Taki tytuł rozdziału pasuje do pracy, czy rozważań na każdy temat i nic z niego nie wynika. Wnioski co do *meritum* tego rozdziału można wyciągać dopiero na podstawie tytułów podrozdziałów. Zakres treści podejmowanych w tym rozdziale jest bardzo szeroki, co niewątpliwie przełożyło się na trudność w adekwatnym sformułowaniu jego tytułu, to jednak wydaje się, że Autor powinien taką próbę podjąć. W rozdziale tym Autor przedstawia podstawowe pojęcia z zakresu procesu inwestycyjnego (jak np. inwestycja, przedsięwzięcia, proces inwestycyjny, proces inwestycyjno-budowlany), a także czynniki i uwarunkowania wpływające na proces projektowania i optymalizacji sieci telefonii komórkowej, w tym problematykę rozkładu pól elektromagnetycznych wokół instalacji. Ostatni podrozdział dotyczący konstytucyjnych i ustawowych zasad ogólnych prawa ochrony środowiska w Polsce jest bardzo nieudaną próbą przedstawienia aksjologicznych uwarunkowań realizacji tytułowej inwestycji i w mojej ocenie, w takim kształcie - jest całkowicie zbędny. Omówienie

konstytucyjnych i ogólnych zasad prawa ochrony środowiska jest bardzo zdawkowe, wręcz szkolne, i w takim zakresie - nie wnosi wiele do tytułowej problematyki. Niedosyt budzi warstwa teoretyczna tych rozważań, które nie są oparte na literaturze przedmiotu (vide: bibliografia i przypisy), ani w jakikolwiek sposób usystematyzowane. Brakuje definicji zasady prawa ochrony środowiska i określenia charakteru prawnego kolejno omawianych zasad. Przede wszystkim jednak brakuje odniesienia tych zasad do tytułowych inwestycji poprzez wskazanie, które z nich są istotne dla planowania, realizacji, czy eksploatacji stacji bazowych telefonii komórkowych. Jakość tych rozważań znajduje odzwierciedlenie w treści przypisów, których powinno być kilkanaście na stronę, a jest tymczasem kilka. Rodzą się więc bardziej szczegółowe pytania natury teoretycznoprawnej, jak np. czy bezpieczeństwo ekologiczne jest zasadą prawa ochrony środowiska, czy też wartością tego prawa?, a także pytanie natury dogmatycznej - czy w prawie ochrony środowiska występuje definicja legalna metodyki referencyjnej (skoro Autor poprzestał na wskazaniu tylko jednej z definicji doktrynalnych)?

2. W rozdziale 2 dotyczącym środowiskowych uwarunkowań realizacji tytułowego przedsięwzięcia ciekawe są rozważania dotyczące aspektów materialnych i procesowych postępowania w przedmiocie tej oceny. Natomiast katalog możliwych rozstrzygnięć dotyczących tego postępowania jest niepełny (s. 58 dysertacji). W mojej ocenie warto byłoby uzupełnić wywody o opis relacji pomiędzy oceną oddziaływania na środowisko a decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia oraz omówieniem przesłanek wydania decyzji środowiskowej i charakteru prawnego tej decyzji. Wówczas katalog możliwych rozstrzygnięć byłby bardziej klarowny. W każdym razie Autor pominął decyzję o braku potrzeby przeprowadzenia oceny (art. 84 właściwej ustawy) oraz decyzję o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia (art. 80 ust. 2 *a contrario* właściwej ustawy). W podrozdziale 2.8 (s. 114 i nast.) Autor rozwija rozważania na temat rozstrzygnięcia postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, odnosząc je – prawidłowo – tylko do tytułowego przedsięwzięcia.

3. Ciekawe od strony dogmatycznej i aksjologicznej jest zagadnienie partycypacji społecznej w postępowaniu dotyczącym oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym zwłaszcza – tytułowego przedsięwzięcia. Autor trafnie diagnozuje skutki prawne wejścia w życie nowelizacji rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (z 5 maja 2022 r.), wskazując że praktycznie wyeliminowany został udział społeczeństwa w postępowaniu środowiskowym dotyczącym realizacji tytułowych stacji bazowych telefonii komórkowych, a tym samym - kontrola społeczna tego typu przedsięwzięć. Podzielam wątpliwości Autora co do tego, że w zakresie realizacji zasady partycypacji społecznej przyjęte zmiany prawne w zakresie kwalifikacji tytułowych przedsięwzięć mogą okazać się kontrproduktywne. W mojej ocenie jednak, wzorcem prawnym dla tych wątpliwości jest przede wszystkim Konwencja z Aarhus i zgodność ustanowionych przepisów prawa polskiego właśnie z powołanym aktem prawa międzynarodowego. Takich rozważań w pracy jednak nie odnajduję, a być może warto byłoby je osadzić na tle ww. aktu prawnego z perspektywy jego nadrzędności, jako ratyfikowanej umowy międzynarodowej, nad przepisami właściwej ustawy środowiskowej i rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.
4. W rozdziale 3 dotyczącym zasad lokalizacji stacji bazowej telefonii komórkowej rozważania otwiera analiza, czy stacje te stanowią inwestycje celu publicznego. Autor posługuje się nieprecyzyjnym sformułowaniem „katalog inwestycji określonych jako cel publiczny”, gdy tymczasem w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami chodzi o „inwestycje określone jako inwestycje celu publicznego”. Rozważania na temat celu publicznego i próby jego zdefiniowania może byłyby bardziej klarowne, gdyby Autor osadził je w bogatszej literaturze przedmiotu. Ostatecznie jednak inwestycje celu publicznego (ich katalog) jest tylko jedną z form (postaci) realizacji celu publicznego, więc rozważania na tle relacji pomiędzy tymi pojęciami (cel publiczny a inwestycje celu publicznego) budzą niedosyt.
5. Budzi mój sprzeciw posługiwanie się w pracy naukowej z dyscypliny nauki prawne określeniem „zapisy” planu miejscowego (por. s. 147) zamiast przepisy, czy postanowienia planu miejscowego, choć mam świadomość,

że jest to częsty błąd, spotykany również w orzecznictwie sądów administracyjnych.

6. Dyskusyjny jest katalog aktów prawa miejscowego, wyszczególniony przez Autora na stronie 152 dysertacji, w tym w szczególności – ujęcie w nim wojewódzkiego planu zagospodarowania przestrzennego. Odnotować też należy brak odwołania do literatury przedmiotu w tym zakresie.
7. Podrozdział 3.4.3.1. pt. „Udział społeczeństwa w procedurze planistycznej” w ogóle nie zawiera analizy w deklarowanym zakresie przedmiotowym. W jego treści próżno szukać rozważań na temat udziału społecznego.
8. Niedosyt budzi brak powołania się na literaturę przedmiotu w zakresie charakteru prawnego decyzji o warunkach zabudowy (w tym o lokalizacji inwestycji celu publicznego) oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (por. s. 162 – 167 – praktycznie brak przypisów odsyłających do literatury przedmiotu).
9. W rozdziale 4 dotyczącym stacji bazowej telefonii komórkowej jako obiektu budowlanego w ciekawie zapowiadających się rozważaniach dotyczących prawa zabudowy Autor podjął próbę określenia relacji pomiędzy tym prawem a wolnością zabudowy. Należy docenić tą próbę, choć byłaby ona dużo bardziej udana, gdyby obok odwołania się w tym zakresie do orzecznictwa sądów administracyjnych – powołać adekwatną literaturę przedmiotu.
10. Zakończenie, jako podsumowanie wyników badań z całej pracy, w sposób powierzchowny prezentuje wnioski płynące z całej dysertacji. Raczej ma charakter raportu i częściowo powiela funkcję Wstępu. W mojej ocenie, ta część pracy nie spełnia oczekiwanej w niej funkcji. W istocie zatem, w zakresie podsumowania wywodów i prezentacji wynikających z nich wniosków w aspekcie realizacji tez badawczych praca broni się „Podsumowaniami”, wieńczącymi poszczególne rozdziały.

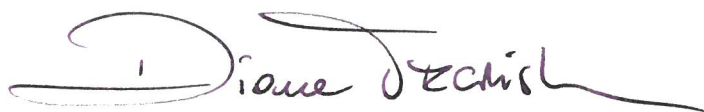
IV. Ocena i wnioski końcowe

Podsumowując stwierdzam, że przedłożona mi do recenzji dysertacja zasługuje na ocenę pozytywną, zarówno od strony merytorycznej jak i formalnej.

W mojej ocenie recenzowana rozprawa doktorska pt.: „Prawne aspekty planowania, lokalizacji, budowy i eksploatacji stacji bazowej telefonii komórkowej”, stanowiąca monografię naukową, zawiera oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, który dotychczas nie stanowił przedmiotu odrębnego opracowania

monograficznego w polskiej doktrynie prawa. Autor wykazał się ogólną wiedzą teoretyczną z zakresu prawa publicznego, w tym prawa administracyjnego i prawa ochrony środowiska (krajowego, europejskiego i międzynarodowego), a także umiejętnością samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, że recenzowana rozprawa doktorska spełnia ustawowe kryteria stawiane rozprawom doktorskim, wynikające z art. 187 ust. 1 – 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. j. Dz. U. 2023 r., poz. 742 ze zm.) i może stanowić podstawę dalszych stadiów przewodu doktorskiego. Wnoszę zatem o dopuszczenie Pana mgr Krzysztofa Smolińskiego do publicznej obrony.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Dariusz Jędrzejko". The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke extending to the right.

